

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De conventiculis

Disputatio Theologica ...

... Prior eaque historica

**Hardtschmidt, Johann Nicolaus
Gottesheim, Johann Ernst von
Leonhard, Georg Friedrich**

Argentorati, 1705

§. 6

urn:nbn:de:bsz:31-105832

Lipſ. Pentecost. anno 1691. Et lubet illustrationis gratia hic addere, quæ D. Hildebrand. de precibus Veterum Christianorum notavit c. XI. p. 18. Tempore Calixti, qui Cathedram Rome anno Christi 221. renuit, ob crebras Persecutiones sacra omnia erant occulta & sacella potius atq; eadem abdita & plerumq; subterranea, quam ut apertis in locis & publicis preces & cetera sacra fierent, scribit Platina; Gabriel Biel in Can. Miss. Lect. 13. ex Alexandro Alensi refert à tempore Petri usq; ad tempora Sylvestri, hoc est, usq; in quartum seculum Christianos Roma non tantum in privatis edibus vel in cryptis, ut reliqua sacra sic & preces habuisse, & lignum altare instar arca concavum de una domo in aliam, de crypta in cryptam circumgestasse in quaung Episcopus delituerit: Et Cap. 19. p. 27. Ex quo DEUS O. M. sub Constantino M. Ecclesiam respirare fecit, passim locorum Basilica & Kyriacæ, qua voce Germani vocant Kirchen/ vel ædes dominicae quas Germani hodiendum per aphæresin vocant Dohm vel Dohms Kirchen/ satu magnifica & illustres erectæ sunt, ut ad cetera Ecclesiastica officia ita cum primis ad preces publicas destinatae sunt: Hactenus D. Hildebrandus,

§. 5.
Personæ &
membra.

Apostolos Ecclesiæ primæ doctores illis interfuisse ex supra jam dictis constare potest; neque dubium sequentibus sæculis iisdem Doctores publicosque Ecclesiæ ministros adhibitos fuisse: Et Christiani singuli publicè conveniebant, ut esset vera Communio Sanctorum, ex variis ordinibus, viris, mulieribus, senibus, juvenibus, doctis & indoctis Cent. Cent. I. c. 2. p. 379. quibus & Politicus ordo accessit, quando Constantinus M. ipse Imperator Christianus factus est; quod si ante hæc tempora quidam ex Magistratibus conversi erant, illi quidem verorum Christianorum nomine computabantur, potestate tamen & officio Magistratum ab Ethnicis Principibus mox exuebantur: post hæc autem ipsos quoque Christianos Magistratus congressibus sacris publicis, interfuisse, plusquam notum est.

§. 6.
Tempus.

Christianorum conventus initio quidem temporibus certis non alligabantur, siquidem quotidie in templo perseverabant

aut unanimiter, A
tum diu nosque
convenire ipsi que
&c. 17. Sacul
ando ex Gentib
vum, qua de re
ditionum & hone
temporum te
fus, non ita clare
ad luxum, ma
descriptio aliquo
llicum conuenientia
ad Ethnicis ad Chri
descriptio clare
nos, quas festivos fi
LIV. c. 13. Per
vata haberi possum
ta. Nec temporib
re, sed tempore indu
menta commoda
utrum etiam aliis
Originis colligere
naturas ad Eccles
ello quanto habebe
stant Oratoria,
ut, in bello a
tempus erat a
lud. fol. 230.

Quid vero egeri
na facilimè etiam
Ecclesie, conc
ubus baptismu
ser. I. usque a
modum initio na
vitat simplicitate

bant unanimiter, Act. c. 2. & 5. habebant congregatus suos nocturnos diurnosque Act. 20. In specie tamen die Sabbathi convenisse ipsis quoque Judæis congregatis colligitur ex Act. 13. & c. 17. Sæculo secundo etiam solennes erant Conventus quando ex Gentibus conversus ad fidem Christianam, baptizabatur, qua de re placet audire Cent. 2. fol. 86. Fuisse publicos Christianorum & honestos ac pios Conventus, historiae tum horum, tum aliorum temporum testantur; sed quando, & quam crebro convenire soliti sunt, non ita clare exprimitur. Plini Epistol. ad Trajanum quam supra adduximus, matutinorum conventuum meminit. Ex Justinis vero descriptione aliquo modo intelligi potest; duo fuisse illis præcipua in publicum conveniendi tempora. Primum in baptismatione aliquius qui ab Ethnicis ad Christianam fidem conversus erat: tunc enim sicut ex ea descriptione clare liquet, convenire soliti sunt, deinde diebus Dominicis, quos festivos fuisse, etiam Dionysius Corinthius meminit apud Euseb. I. IV. c. 23. Pergunt, sicut autem de tempore congressuum non satis certa haberi possunt: ita de locis in quos convenerint, longe incertiora. Nec temporibus certis, nec locis Christianorum cultus alligati fuerunt, sed tempus indixisse videtur necessitas aut Consuetudo: locum vero monstrasse commoditas. Sæculo tertio non festis tantum diebus, verum etiam aliis convenire solitos ad audiendum verbum, ex Origine colligere licet; ut & objurgarentur, qui festis tantum diebus ad Ecclesiam concurrebant. Cent. III. c. 6. fol. 84. Sæculo quarto habebant locos mediocriter extructos, quos vocabant Oratoria, templa, Basilicas. Constantinus tabernaculum, in bello ad Templi formam statuit. Cent. IV. c. 6. f. 128. tempus erat antelucanum, noctu, ad vesperam Sabbathi. ibid. fol. 230.

§. 7.

Quid vero egerint Christiani in istis Conventibus ex historia facillimè etiam cognoscitur: legebant scilicet verbum DEI, canebant, concionabant lingua nota: orabant, administrabant baptismum, fiebant Lectiones, canebant hymnos, ut ex saec. I. usque ad XI. ostendunt Centuriatores. Et quemadmodum initio nascentis Ecclesiaz cultus divinus majorem spirabat simplicitatem & puritatem, ut ex actis Apostolicis

§. 7:
Actiones:

prec-